

مصاحبه ای با جورج ابراهیم کارگردان تئاتر فلسطینی

حکایت های تحت سلطه» عنوان نمایشنامه ای است که برای تماشاچیانش تنها یک پیام دارد. «انسان ماندن در یک سرزمین اشغالی». در این نمایشنامه درد و رنج و غم و اندوه مردم فلسطین به نمایش گذاشته می شود. تماشاچی با دیدن آن پی می برد که انسان چگونه می تواند همانند فلسطینی های آزادیخواه زیر غرش هواپیماهای جنگی، تانکها و مسلسل ها قهقه خنده را نیز از یاد نبرد. جورج ابراهیم کارگردان این نمایشنامه می گوید: «در فلسطین هنرمند تئاتر بودن هم سخت است و هم مطبوع».

سؤال: اسم نمایشنامه شما «حکایت های تحت سلطه» است. آیا می توانید به ما در باره تئاتر در یک سرزمین اشغالی بیشتر توضیح بدهید؟

پاسخ: هم سخت است هم مطبوع... سخت است برای اینکه در یک سرزمینی که تحت اشغال است، برای رفت و آمد از شهری به شهر دیگر با موانع جدی روبرو هستیم. چون که تدابیر امنیتی از سوی نیروهای اشغالی بسیار زیاد است. پست های کنترل همه جا به چشم می خورد. برای نمونه برای طی مسیری که ۲ ساعته وقت لازم است، ۲ روز باید وقت صرف کنیم. در نظر بگیرید در بعضی مناطق روزهای متوالی همه چیز را به حالت تعطیل درمی آورند. مردم به سر کار می روند ولی در مواردی نمی توانند به خانه خود بازگردند. در کنار اینها درصد بالای بیکاری و فقر عمومی طبعاً روند کار ما را تحت تاثیر خود قرار می دهد. علاوه بر این مشکلات، در حال حاضر یکی از بدترین مشکلاتی که داریم، گرفتاری های ذهنی ماست. ما در شرایط سرکوب باید نمایشنامه اجرا کنیم و همواره این نگرانی وجود دارد که ممکن است از ادامه کار ما جلوگیری کنند. از طرف دیگر به قتل رسیدن و یا زخمی شدن افرادی که پیرامون ما وجود دارند از ذهن ما بیرون نمی رود.

گفتید مطبوع هم هست...

جنبه های زیبا و دلپذیر هم در کار ما وجود دارد و آن هم این است که ما قادریم با اینها (نیروهای سرکوبگر) مقابله کنیم. ما علیرغم اعمال فشار و سرکوب نیروهای اشغالی، خود را نمی بازیم و همواره به روی صحنه می رویم و مطالبات خودمان را بر زبان می آوریم. مخاطبین ما هم به ما گوش می دهند. این بخش کار ما زیباترین قسمت آن است. از این طریق فرصتی به ما دست می دهد تا شرایط زندگی در سرزمین اشغالی و پیامدهای آن را با دیگران در میان بگذاریم.

سؤال: برای نوشتن موضوع یک نمایشنامه چه کار می کنید؟

پاسخ: به میان مردم می رویم و به واقعیت های زندگی آنها گوش فرا می دهیم و بر اساس این واقعیت ها سناریو نمایشنامه را می نویسیم. رنج و محنت مردم را با زبان تئاتر و هنر به دیگران انتقال می دهیم. یعنی ستمی را که مردم هر روز در شرایط اشغالی متحمل می شوند را به زبان نمایشنامه برگردانده و بدین وسیله دیگران را در جریان آنچه در سرزمین اشغال شده ما می گذرد، قرار می دهیم.

سؤال: در خارج از کشور نیز همین را به صحنه می برید؟

پاسخ: در آمریکا، انگلیس، فرانسه، اسپانیا، بلژیک، ژاپن، مصر و سوئیس نمایشنامه اجرا کرده ایم و هم اکنون در ترکیه به روی صحنه می رویم. در خارج از فلسطین هدف اصلی ما از اجرای نمایشنامه این است که دیگران را در جریان واقعیت تلخ روزمره سرزمین اشغالی خودمان قرار دهیم و بدین وسیله می خواهیم بگوییم که خلق ما خواهان آزادی است و انسان های ما آزاداندیش هستند.

سؤال: در شهرهای اسرائیل هم آیا به روی صحنه رفته اید؟

پاسخ: در شهر جنین در نقطه ای که همه ساکنین آن یهودی هستند، به روی صحنه رفتیم. در چنین واقعی با مشکلات جدی مواجه هستیم. در گرفتن مجوز با موانع زیادی روبرو می شویم. بعضی از هنرمندان ما از کرانه غربی هستند و این باعث می شود که مشکلات ما دوچندان شوند. باید برای گرفتن مجوز زمان زیادی صرف کنیم.

سؤال: آیا هیچگاه با یک گروه تئاتر اسرائیلی با هم کار کرده اید؟

پاسخ: فقط ۲۰ سال پیش یک بار یک جا گرد آمدیم. از آن زمان به بعد دیگر به هیچ گروهی کار مشترک نکرده ایم. پس از انتفاضه اول که اسرائیل همه سینماها و مراکز تئاتر را بست، تلاش کردیم که با گروه های دیگر در ارتباط قرار بگیریم و خواهان باز شدن مراکز هنری شدیم. حدود ۲ ماه به صحنه رفتیم ولی متأسفانه اسرائیل ما را از ادامه کارمان بازداشت.

سؤال: در فلسطین از تئاتر چگونه استقبال می شود؟

پاسخ: می توانم بگویم از آن استقبال زیادی می شود. علت آن هم این است که تئاتر به تنها وسیله تفریحی و سرگرمی مردم تبدیل شده است. همانطور که گفتم پس از انتفاضه اول، سینماها و مراکز هنری را به حالت تعطیل درآوردند. ما دو سال پیش برای اولین بار طی این مدت توانستیم یک سینما داشته باشیم و دو تا مرکز تئاتر هم از خودمان داریم.

سؤال: زمانی که مراکز هنری بسته بود و فعالیت های هنری ممنوع بود، فعالیت های خود را چگونه پیش می بردید؟

پاسخ: در محدوده بسته با گروه های کوچک به محل زندگی و کار مردم رفته و نمایشنامه های کوچکی ترتیب می دادیم. در کمپ آوارگان به روی صحنه رفتیم. به مدارس رفتیم و صحنه هایی را برای دانش آموزان اجرا کردیم. در آنجا هم نمایشنامه های خود را اجرا کردیم و هم به درد دل آنها گوش فرادادیم و سناریوهای جدید تهیه کردیم. از این نظر، این تصمیم حکومت اسرائیل نیز مثل موارد دیگر نتوانست ما را از ادامه کارمان باز دارد.

سؤال: در خاتمه پیرامون رویدادهای جدید در منطقه چه فکر می کنید؟ برنامه عقب نشینی اسرائیل، برپا ساختن دیوار در کرانه غربی و... همه اینها فعالیت های شما را چگونه تحت تاثیر قرار خواهد داد؟

پاسخ: عقب نشینی از غزه در حقیقت دروغ است. چون که غزه برای حکومت اسرائیل بار سنگینی است و هدفشان هم رها شدن از زیر این بار سنگین می باشد. آنها همه شاهرگهای حیاتی شهر را می خواهند قطع کنند. من به عنوان کسی که در قدس زندگی می کند، برای رفتن به غزه ابتدا باید به کرانه غربی بروم، از آنجا به اردن و از اردن به مصر، از مصر به رفاه بروم. فقط از این طریق امکان رفتن من از قدس به غزه وجود دارد.

در رابطه با مسئله برپا ساختن دیوار، هدفشان این است که ما را به مناطق کوچک تقسیم کنند. در رام الله پیشاپیش به بهانه «امنیتی» یک دیوار نامریی ساخته اند. برای گذر کردن از آنجا در شرایط معمول ۲۰ دقیقه وقت لازم است در حالی که برای پیمودن همان راه اکنون ساعتها وقت صرف می کنیم. همین موضوع در مورد شهرهای دیگر نیز صدق می کند....

Web Site: <http://www.iranian-fedaii.de>

به نقل از:

A.C.P

Postfach 12 02 06

60115 Frankfurt am Main

Germany

Fax: 00-49-221-170 490 21

E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de